

Chúa Nhật Tuần XIII - Mùa Thường Niên

Bài đọc 1 Kn 1,13-15 ; 2,23-24

Bài trích sách Khôn ngoan.

1¹³Thiên Chúa không làm ra cái chết,
chẳng vui gì khi sinh mạng tiêu vong.

14Vì Người đã sáng tạo muôn loài cho chúng hiện hữu,
mọi loài thọ tạo trên thế giới đều hữu ích cho sinh linh,
chẳng loài nào mang độc chất huỷ hoại.
Âm phủ không thống trị địa cầu.

15Quả vậy, đức công chính thì trường sinh bất tử.

2²³Phải, Thiên Chúa đã sáng tạo con người
cho họ được trường tồn bất diệt.

Họ được Người dựng nên làm hình ảnh của bản tính Người.

24Nhưng chính vì quỷ dữ ganh tị
mà cái chết đã xâm nhập thế gian.

Những ai về phe nó đều phải nếm mùi cái chết.

Đó là Lời Chúa

Đáp ca Tv 29,2 và 4.5-6.11-12a và 13b (Đ. 2a)

**Đ.Lạy Chúa, con xin tán dương Ngài,
vì đã thương cứu vớt.**

2Lạy Chúa, con xin tán dương Ngài,
vì đã thương cứu vớt,
không để quân thù đắc chí nhạo cười con.**4**Lạy Chúa, từ âm phủ Ngài đã kéo con
lên,
tưởng đã xuống mồ mà Ngài thương cứu sống.

**Đ.Lạy Chúa, con xin tán dương Ngài,
vì đã thương cứu vớt.**

5Hỡi những kẻ tín trung, hãy đàn ca mừng Chúa,
cảm tạ thánh danh Người.**6**Người nổi giận, giận trong giây lát,
nhưng yêu thương, thương suốt cả đời.
Lệ có rơi khi màn đêm buông xuống,
hừng đông về đã vọng tiếng hò reo.

**Đ.Lạy Chúa, con xin tán dương Ngài,
vì đã thương cứu vớt.**

¹¹Lạy Chúa, xin lắng nghe và xót thương con,
lạy Chúa, xin phù trì nâng đỡ. ^{12a}Khúc ai ca, Chúa đổi thành vũ điệu. ^{13b}Lạy Chúa là
Thiên Chúa con thờ,
xin tạ ơn Ngài mãi mãi ngàn thu.

**Đ.Lạy Chúa, con xin tán dương Ngài,
vì đã thương cứu vớt.**

Bài đọc 2 2 Cr 8,7.9.13-15

Bài trích thư thứ hai của thánh Phao-lô tông đồ gửi tín hữu Cô-rin-tô.

⁷ Thưa anh em, cũng như anh em từng trỗi vượt về mọi mặt : về đức tin, lời giảng, sự hiểu biết, lòng nhiệt thành trong mọi lãnh vực, và về lòng bác ái mà anh em đã học được nơi chúng tôi, thì anh em cũng phải trỗi vượt về lòng quảng đại trong dịp lạc quyên này nữa. ⁹ Quả thật, anh em biết Đức Giê-su Ki-tô, Chúa chúng ta, đã có lòng quảng đại như thế nào : Người vốn giàu sang phú quý, nhưng đã tự ý trở nên nghèo khó vì anh em, để lấy cái nghèo của mình mà làm cho anh em trở nên giàu có. ¹³ Vấn đề không phải là bắt anh em sống eo hẹp để cho người khác bớt nghèo khổ. Điều cần thiết là phải có sự đồng đều. ¹⁴ Trong hoàn cảnh hiện tại, anh em có được dư giả, là để giúp đỡ những người đang lâm cảnh túng thiếu, để rồi khi được dư giả, họ cũng sẽ giúp đỡ anh em, lúc anh em lâm cảnh túng thiếu. Như thế, sẽ có sự đồng đều, ¹⁵ hợp với lời đã chép : Kẻ được nhiều thì không dư, mà người được ít thì không thiếu.

Đó là Lời Chúa

Tin Mừng Mc 5,21-43

✠Tin Mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Mác-cô.

²¹ Khi ấy, Đức Giê-su xuống thuyền, sang bờ bên kia. Một đám rất đông tụ lại quanh Người. Lúc đó, Người đang ở trên bờ Biển Hồ. ²² Có một ông trưởng hội đường tên là Gia-ia đi tới. Vừa thấy Đức Giê-su, ông ta sụp xuống dưới chân Người, ²³ và khẩn khoản nài xin : “Con bé nhà tôi gần chết rồi. Xin Ngài đến đặt tay lên cháu, để nó được cứu chữa và được sống.” ²⁴ Người liền ra đi với ông. Một đám rất đông đi theo và chen lấn Người.

²⁵ Có một bà kia bị băng huyết đã mười hai năm, ²⁶ bao phen khổ sở vì chạy thầy chạy thuốc đã nhiều, đến tán gia bại sản, mà bệnh vẫn không thuyên giảm, lại còn thêm nặng là khác. ²⁷ Được nghe đồn về Đức Giê-su, bà lách qua đám đông, tiến đến phía sau Người, và sờ vào áo choàng của Người. ²⁸ Vì bà tự nhủ : “Tôi mà sờ được vào áo choàng của Người thôi, là sẽ được cứu chữa.” ²⁹ Tức khắc, máu cầm lại, và bà cảm thấy trong mình đã được khỏi bệnh. ³⁰ Ngay lúc đó, Đức Giê-su nhận thấy có một năng lực tự nơi mình phát ra, Người liền quay lại giữa đám đông mà hỏi : “Ai đã sờ vào áo tôi ?” ³¹ Các môn đệ thưa : “Thầy coi, đám đông chen lấn Thầy như thế mà Thầy còn hỏi : ‘Ai đã sờ vào tôi ?’” ³² Đức Giê-su ngó quanh để nhìn người phụ nữ đã làm điều đó. ³³ Bà này sợ phát run lên, vì biết cái gì đã xảy đến cho mình. Bà đến phủ phục trước mặt Người, và nói hết sự thật với Người. ³⁴ Người nói với bà ta : “Này con, lòng tin của con đã cứu chữa con. Con hãy về bình an và khỏi hẳn bệnh.”

³⁵ Đức Giê-su còn đang nói, thì có mấy người từ nhà ông trưởng hội đường đến bảo : “Con gái ông chết rồi, làm phiền Thầy chi nữa ?” ³⁶ Nhưng Đức Giê-su nghe được câu nói đó, liền bảo ông trưởng hội đường : “Ông đừng sợ, chỉ cần tin thôi.” ³⁷ Rồi Người không cho ai đi theo mình, trừ ông Phê-rô, ông Gia-cô-bê và em ông này là ông Gio-an. ³⁸ Các ngài đến nhà ông trưởng hội đường. Đức Giê-su thấy cảnh ồn ào và người ta khóc lóc, kêu la ầm ĩ. ³⁹ Người bước vào nhà và bảo họ : “Sao lại ồn ào và khóc lóc như vậy ? Đứa bé có chết đâu, nó ngủ đấy !” ⁴⁰ Họ chế nhạo Người. Nhưng Người đuổi họ ra ngoài hết, rồi đưa cha mẹ đứa trẻ và những kẻ theo Người, cùng đi vào nơi nó đang nằm. ⁴¹ Người cầm lấy tay nó và nói : “Ta-li-tha kum”, có nghĩa là : “Này bé, Thầy truyền cho con : trỗi dậy đi !” ⁴² Lập tức con bé đứng dậy và đi lại được, vì nó đã mười hai tuổi. Và lập tức, người ta sững sốt kinh ngạc. ⁴³ Đức Giê-su nghiêm cấm họ không được để một ai biết việc ấy, và bảo họ cho con bé ăn.

Đó là Lời Chúa

Reading 1

WIS 1:13-15; 2:23-24

God did not make death,
nor does he rejoice in the destruction of the living.
For he fashioned all things that they might have being;
and the creatures of the world are wholesome,
and there is not a destructive drug among them
nor any domain of the netherworld on earth,
for justice is undying.
For God formed man to be imperishable;

the image of his own nature he made him.
But by the envy of the devil, death entered the world,
and they who belong to his company experience it.

The Word of The Lord

Reading 2 2 COR 8:7, 9, 13-15

Brothers and sisters:

As you excel in every respect, in faith, discourse,
knowledge, all earnestness, and in the love we have for you,
may you excel in this gracious act also.

For you know the gracious act of our Lord Jesus Christ,
that though he was rich, for your sake he became poor,
so that by his poverty you might become rich.
Not that others should have relief while you are burdened,
but that as a matter of equality
your abundance at the present time should supply their needs,
so that their abundance may also supply your needs,
that there may be equality.

As it is written:

*Whoever had much did not have more,
and whoever had little did not have less.*

The Word of The Lord

Gospel MK 5:21-43 OR 5:21-24

When Jesus had crossed again in the boat
to the other side,
a large crowd gathered around him, and he stayed close to the sea.
One of the synagogue officials, named Jairus, came forward.
Seeing him he fell at his feet and pleaded earnestly with him, saying,
"My daughter is at the point of death.
Please, come lay your hands on her
that she may get well and live."
He went off with him,
and a large crowd followed him and pressed upon him.

There was a woman afflicted with hemorrhages for twelve years.
She had suffered greatly at the hands of many doctors
and had spent all that she had.
Yet she was not helped but only grew worse.
She had heard about Jesus and came up behind him in the crowd
and touched his cloak.
She said, "If I but touch his clothes, I shall be cured."
Immediately her flow of blood dried up.
She felt in her body that she was healed of her affliction.
Jesus, aware at once that power had gone out from him,
turned around in the crowd and asked, "Who has touched my clothes?"
But his disciples said to Jesus,
"You see how the crowd is pressing upon you,
and yet you ask, 'Who touched me?'"
And he looked around to see who had done it.
The woman, realizing what had happened to her,
approached in fear and trembling.
She fell down before Jesus and told him the whole truth.
He said to her, "Daughter, your faith has saved you.
Go in peace and be cured of your affliction."

While he was still speaking,
people from the synagogue official's house arrived and said,
"Your daughter has died; why trouble the teacher any longer?"
Disregarding the message that was reported,
Jesus said to the synagogue official,
"Do not be afraid; just have faith."
He did not allow anyone to accompany him inside
except Peter, James, and John, the brother of James.
When they arrived at the house of the synagogue official,
he caught sight of a commotion,
people weeping and wailing loudly.
So he went in and said to them,
"Why this commotion and weeping?
The child is not dead but asleep."
And they ridiculed him.
Then he put them all out.
He took along the child's father and mother
and those who were with him

and entered the room where the child was.

He took the child by the hand and said to her, "*Talitha koum,*" which means, "Little girl, I say to you, arise!"

The girl, a child of twelve, arose immediately and walked around.

At that they were utterly astounded.

He gave strict orders that no one should know this and said that she should be given something to eat.